

**Lvdovici Molinæ, E Societate Iesv Theologiæ Doctoris, &
Professoris, Commentaria, In primam D. Thomæ partem**

Molina, Luis de

Lugduni, 1622

Articvlvs I. Vtrum intellectus Angeli quandoque sit in potentia, quandoque
in actu. artic. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73915](#)

Ad tertium negandum est, id omnes concedendum fuisse in Angelis dum erant in via, quod in dignitatem illorum tunc cederet, si status ille id non postulabat. Negandum etiam est, consonans esse dictis Sanctorum ut plurimum affirmantium incarnationem futuram non fuisse, si Adamus non peccasset, tunc Angelis eam revelationem fuisse factam.

QVÆSTIO LVIII.

De modo cognitionis angelicæ.

ARTICVLVS I.

Virum intellectus Angeli quandoque sit in potentia, quandoque in actu.

Prima D.
Thoma conclusio.

PRIMA conclusio est. Angelus numquam est in potentia ad actum primum comparatione eorum, quæ potest naturaliter intelligere. Hæc ex eo est manifesta, quoniam ex sententia D.Thomæ Angelus creatus est repletus speciebus intelligibilibus eorum omnium, quæ potest naturaliter intelligere, per quas est in actu primo ad illa omnia intelligenda.

Secunda.

Secunda est. Comparatione eorum, quæ diuitius ei reuelantur, nihil prohibet esse in potentia ad actum primum, ut ad speciem intelligibilem, qua intelligat gratiam, aut donum supernaturale aliquid.

Tertia.

Tertia est. Angelus potest esse in potentia ad actum secundum comparatione eorum, quæ naturaliter cognoscit, id est, potest esse in potentia ad actualem cognitionem eorum. Probatur, quia non cognoscit actu omnia simul: ergo poterit esse in potentia ad actualem cognitionem aliquorum.

Quarta.

Quarta est. Comparatione visionis beatifica, qua Verbum, & ea quæ in Verbo illi representantur, intuerit, Angelus beatus semper est in actu. Hæc patet, quoniam visio beatifica, in qua supernaturalis beatitudo angelii est posita, nec omnino, nec ex parte potest corrupti, ut q.12 art.8. & 1.2. dum esset de beatitudine sermo, ostendimus. Ad nouam vero reuelationem faciebat in Verbo, esse potest in potentia antequam fiat, ut art. 8. citato dictum est. Vrum autem angelus cessare possit à sui ipsis cognitione, diximus q.56.art.1. disp.1.

5. Conclusio
An sint in
Angeli ha-
bitus infusi
ex na-
tura-
les.

Vrum vero in angelis sint concedendi habitus, tam infusi, quam naturales, scientiarum & virtutum, quos suis actibus, ad quos sunt in potentia naturali, comparent, si quis querat, sequens quinta conclusio respondebit. In angelis negari non possunt habitus infusi, fidei & spei, dum fuerint in via, & caritatis, atque gratiae, qui perseverauerint in eis, qui beatitudinem sunt adepti. Probatur, quoniam ex suis viribus elicere non potuerunt actus supernaturales illarum virtutum, quibus vitam æternam promerentur, dum erant in via, neque modò actus supernaturales quos elicunt in patria: ergo indigebant habitibus supernaturalibus earum, quibus, quies vellent, elicere eos possent, quique actus illos ad esse supernaturale eueherent.

6. Conclusio.
Angeli sunt
actibus com-
parare habi-
tus.

Sexta conclusio. Praeter species intelligibiles, concedendi sunt in angelis habitus acquisiti per actus, tam ex parte intellectus, quam ex parte voluntatis non secus ac in nobis. Probatur, quoniam pars ratio de habitibus primorum principiorum in nobis, & de habitibus tam intellectualibus, quam

A moralibus in angelis: at ostendimus i.2. questione 51.art.i.in nobis concedendos esse habitus primorum principiorum, qui qualitates sint menti superaddite, genereturque ex assensibus primorum principiorum: ergo & in angelis sunt huiusmodi habitus concedendi, qui ex assensibus, & appetitionibus eorum generentur, & in intellectu, & in voluntate: & quoniam fundamenta huius nostræ sententiae ibi iacta sunt, ne eadem multis in locis inutiliter repetantur, supersedeo hoc loco à longiori hac de te disputatione.

ARTICVLVS II.

Virum Angelus posse simul multa intelligere.

DISPV TATIO I.

ENTENTIA D.Thomæ hoc loco est, *D.Thomæ angelos non posse simul cognoscere, multa per modum multorum, posse tandem per modum unius. Exempli gratia posse cognoscere simul multas partes continuas, quando per modum unius cognoscentes in toto, & posse cognoscere simul prædicatum & subiectum quando cognoscunt ea, ut partes totius propositionis: posse item cognoscere simul multa comparata, ut in una comparatione conuenient. Pro qua re ponit D.Thomas regulam sequentem. Quia per unam speciem, aut rationem intelligendi cognoscuntur, cognosci possunt per modum unius ac proinde simul: qua vero cognoscuntur per diversas species, cognoscuntur instar multorum, atque adeo nequeunt simul cognoscere.*

Contra sententia semper mihi visa est probabilior, nempe, non solum angelos, sed & nos, posse simul cognoscere multa per modum multorum: posseque simul cognoscere distinctis actibus ea, quæ representantur per distinctas species, non tam æquæ perfectè & intense, ac si potentia ad unum dumtaxat eorum attendere: eo quod pluribus intentus minor est ad singula sensus. Nec definit ex sectoribus Dini Thomæ, sectorum præterea, qui non aliud D.Thomam affectare voluisse arbitrantur, quæ multa in modum multorum non possunt æquæ perfectè cognosci, ac si unum dumtaxat cognoscetur. Caecitanus tamen hoc loco, & alij D.Thomæ antiquiores sectorum, D.Thomam existimasse arbitrantur, multa, per modum multorum, nulla ratione posse simul cognosci. Atque hæc sane videtur eius mens fuisse.

Quicquid tamen de mente D.Thomæ sit, probatur nostra sententia. Primo, quoniam angelus intelligentiam suam substantiam, & res alias (cum enim ex sententia D.Thomæ, sectorumque illius semper intelligentiam suam substantiam, ut quæst.59. artic.1. disputatione 2. dictum est, sanè, si non intelligenter simul alia, numquæ ea intelligenter, quod est absurdum) sed substantiam angelii, & res materiales non representantur angelis per eamdem speciem, aut rationem intelligendi, eo quod sua substantiam per ipsammet instar speciei intelligibilis concurrentem, res vero materiales per species intelligent: ergo quæ representantur per distinctas rationes intelligendi, & quæ cognoscuntur distinctis actibus, possunt angelii simul percipere, atque adeo cognoscere simul possunt multa multorum instar. Secundò, inferiores angelii simul possunt cognoscere hominem non esse lapidem, & res corporales non esse Michaëlem Archangulum: sed haec non